

Rudolf Volf ...*... výroba kolovečské hrnciny*

Rudolf Volf
se narodil 7. května 1944 v Kolovči, jako sedmý pokračovatel rodinné hrnčířské tradice. V polovině 20. století byla ostatně Volfova dílna již poslední z dříve početných kolovečských hrnčířských dílen. Rudolfův otec převedl nevelké polnosti do místního zemědělského družstva

a pod patronací výrobního družstva Chodovia se začal od roku 1955 naplno věnovat hrnčířské práci. Při výrobě mu pomáhala manželka a také syn, který se u něj vyučil hrnčířem. Výroba pokračovala i po otcově smrti, kdy ji začal řídit sám Rudolf Volf. Vydatnou oporou mu byla maminka, která se věnovala malování, což později naučila i svoji mladou snachu. Rodinné prostředí hrnčířské dílny bylo zřejmě inspirativní i pro nejmladšího z rodu. Syn Martin vystudoval Střední průmyslovou školu v Bechyni a po jejím ukončení začal také pracovat

Hrnčířská výroba má v Kolovči velice starou tradici, která sahá až do 18. století. Neznáme sice jména ani osudy jejich tvůrců, ale jedinečná mísa datovaná rokem 1764 vypovídá mnohé o úrovni řemesla po stránce funkční i estetické. Dekor již v mnohém předznamenává motivy, jež jsou pro kolovečskou hrncinu tak charakteristické - "měkké" tahy bílé hlíny, nanášené kukačkou, která vykresluje drobné kvítky, linky, vlnovky a spirály doplněné o kresbu ptáčka či růže. Rozkvět hrnčířské výroby nastává v Kolovči na počátku 19. století. Vedle starousedlé rodiny Kašů, se zde objevují Volfové a postupně i další rodiny, jejichž společné dílo proslavilo městečko daleko za hranicemi země až v Rakousku a Bavorsku. Přes své tíhnutí k tradici je sortiment výrobků průběžně rozhojňován o nové kusy. Potěšujícím zjevem je skutečnost, jak velká péče je věnovaná uchování a prezentaci tradičního prostředí,

v němž výrobky vznikají. Návštěvník dílny tak může na vlastní oči vidět, že se dosud, stejně jako před

padesáti lety, pracuje v původní světnici domu, kde se tak nutně mísí obytné a pracovní prvky. Kopací kruh stále ještě stojí u okna, aby tu hrnčír měl dostatek světla na práci a ochotný pan Volf hned ukazuje, jak se na takovém kruhu pracuje a co "nožní" pohon vlastně obnáší. Přes své tihnutí k tradici je sortiment výrobků Rudolfa Volfa průběžně rozšiřován o nové druhy.

v domácí dílně. Od roku 1988 začala pracovat jako soukromá, později živnostenská, provozovna spojená s prodejnou a soukromým muzeem.

Kolovečská hrnčina rodiny Volfů patří v mnoha směrech ke skutečně ojedinělým reprezentantům lidového řemesla, které je velice šetrně uchováváno až do dnešní doby.

Trvalá péče patří sortimentu výrobků, jež zachovávají původní tvary i typy nádob – džbány, hrnce, hrnečky, talíře a mísy. Všechny se vytáčejí z vlastní suroviny, kterou představuje doma těžená hlína, zpracovávaná podle tradičního, v rodině uchovávaného receptu. Také povrchová úprava vytvořených nádob pokračuje v tradiční technologické posloupnosti. Proschlý střepek se nejprve namáčí do žlutavé hlínky a po zaschnutí se na něj maluje charakteristický bílý a tmavě zelený dekor. Po dostatečném proschnutí následuje první výpal a poté se výrobky polévají průhlednou glazurou a znovu se pálí v elektrické peci. Ovšem ještě v 60. letech 20. století se oba výpaly prováděly výhradně v domácí dřevem vytápěné polní peci, která stávala v zahradě za dílnou. Tradice figurální tvorby, jež započala v této dílně, dala vzniknout celé řadě rázovitých postavíček, naivně vyhlížejících „obyvatel“ betlémů. Podobně byla obnovena i modrá kolovečská hrnčina, s níž se místní řemeslníci pokoušeli na počátku 20. století konkurovat plechovému smaltovanému nádobí.

Zvláštností prezentace Volfovy dílny je malé rodinné muzeum, kde návštěvník může zhlédnout nejen výrobu hrnčiny, ale také celou řadu přístupných depozitářů a expozic, které ho seznamují s místními řemesly a technikou, ale třeba také sálem prvorepublikového hostince.

Rudolf Volf
Domažlická 1
345 43 Koloveč
tel. 379 494 235